

نقش سیستم‌های تشخیص نفوذ در امنیت سرویس‌های وب

صادق بجانی^۱، محمدرضا حسنی آهنگر^۲، مصطفی اخضمی^۳

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۴/۱۸

تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۵/۲۲

چکیده

سرویس‌های وب در توسعه معماری سرویس‌گرا و معماری‌های توزیع‌شده نقش مهمی برعهده دارند. سرویس‌های وب با فراهم کردن امکان استفاده مجدد از کدهای نرم‌افزاری و در نتیجه، کاستن هزینه‌های برنامه‌نویسی و ارتباطی، همچنین به دلیل استفاده از اینترنت به‌عنوان بستر انتقال داده و استقلال از سکوی سخت‌افزاری و نرم‌افزاری، در سال‌های اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته‌اند. اما از سوی دیگر، سرویس‌های وب با چالش‌های امنیتی خاصی مواجه هستند. این موضوع زمانی اهمیت بیشتری می‌یابد که سازمان‌ها، متکی بر ارائه سرویس در قالب سرویس‌های وب باشند. در این صورت با ضعف سیستم‌های امنیتی رایج در حفاظت از سرویس‌های وب، این سازمان‌ها در برابر انواع تهدیدات شناخته‌شده و ناشناخته که سرویس‌های وب را تهدید می‌کنند، بی‌دفاع هستند. امروزه سیستم‌های تشخیص نفوذ برای تکمیل سطوح دفاعی سامانه‌های نرم‌افزاری سازمان‌ها در فضای سایر کاملاً شناخته‌شده هستند. تحقیق در خصوص روش‌ها و معماری‌های تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب جهت تقویت مسائل مربوط به پدافند غیرعامل در سازمان‌هایی که از سرویس‌های وب استفاده می‌کنند، مهم‌ترین هدف این مقاله به‌شمار می‌آید. در این خصوص، مقایسه بین معماری‌های تشخیص نفوذ، برای رسیدن به یک ادراک سطح بالا از روش تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب، به ارتقاء سیستم‌های تشخیص نفوذ رایج برای فعالیت در سطح سرویس وب یا ایجاد سیستم‌های تشخیص نفوذ خاص این سرویس‌ها در کنار سایر ابزارهای امنیتی کمک زیادی خواهد کرد.

کلیدواژه‌ها: سیستم تشخیص نفوذ، وب سرویس، تشخیص نفوذ مبتنی بر امضاء، تشخیص نفوذ مبتنی بر ناهنجاری، پدافند غیرعامل

۱- مربی و عضو هیئت علمی گروه مهندسی کامپیوتر دانشگاه جامع امام حسین(ع) sbejani@ihu.ac.ir

۱- استادیار و عضو هیئت علمی گروه مهندسی کامپیوتر دانشگاه جامع امام حسین(ع) mrhassani@iust.ac.ir

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد کامپیوتر دانشگاه جامع امام حسین(ع) mostafa_akhzami@yahoo.com - نویسنده مسئول

۱- مقدمه

در سال‌های اخیر، فناوری‌ها و استانداردهای جدیدی برای توسعه نرم‌افزار ارائه شده است. وب‌سرویس، یک مدل برای سرویس‌های توزیع‌شده است که از قابلیت دسترسی ساده و واسط‌های تعریف‌شده استفاده می‌کند. وب‌سرویس، نرم‌افزاری است که دسترسی به اطلاعات و سیستم‌های پردازش اطلاعات را به صورت توزیع‌شده فراهم می‌کند. سرویس‌های وب برپایه 'SOAP، 'WSDL، 'XML و 'UDDI استوارند. پروتکل SOAP وظیفه انتقال اطلاعات مبتنی بر XML را برعهده دارد. WSDL زبان توصیف سرویس وب، و UDDI محل ذخیره و دسترسی عمومی مشخصات وب‌سرویس است [۱].

سرویس‌های وب با توجه به تعاریف مبتنی بر استاندارد آن، امروزه جایگاه خاصی در ارتباطات توزیع‌شده یافته‌اند. موضوع امنیت سرویس‌های وب، مسئله‌ای است که پس از ظهور چنین فناوری، اهمیت بسیاری یافت. استانداردها و تدابیر امنیتی مختلفی در خصوص توسعه، نصب و راه‌اندازی یک سرویس وب وجود دارد. تنوع و پیچیدگی این قبیل استانداردها و رعایت کلیه موازین آن و حفظ سازگاری آن‌ها با یکدیگر، یک موضوع چالش برانگیز در استفاده از آن‌ها است. از یک طرف، ماهیت عمومی بودن سرویس‌های وب، آن‌ها را در برابر انواع حملات شناخته‌شده و ناشناخته قرار می‌دهد و از طرف دیگر، ابزارهای امنیتی رایج، قابلیت شناسایی و سد کردن حملاتی که از این سرویس‌ها سوءاستفاده می‌کنند را ندارند. با درک این کاستی‌ها، ابزارهایی مثل دیوار آتش سرویس‌های وب، به‌مرور زمان پا به عرصه وجود گذاشتند. اما برای تکمیل سدهای دفاعی، جای خالی سیستم‌های تشخیص نفوذ با قابلیت درک محتوی پیام‌های سرویس‌های وب، کاملاً مشهود است.

در این شرایط، ضرورت وجود سیستم‌های تشخیص نفوذ، که توانایی کشف حمله‌ها را داشته باشند، احساس می‌شود. از نظر روش‌های تحلیل می‌توان رویکردهای موجود در سیستم‌های تشخیص نفوذ را به دو دسته اصلی: (۱) تشخیص سوءاستفاده و (۲) تشخیص ناهنجاری تقسیم کرد. در دسته اول، شناخت از طریق الگوهای از قبل تعریف‌شده حاصل می‌شود. اما دسته دوم سعی در تشخیص ناهنجاری‌ها و هرگونه حمله جدید را دارد. نفوذگرها هر روز روش‌های جدیدی برای اختلال در سرویس‌های وب کشف می‌کنند. بنابراین برای داشتن یک محیط امن باید سرویس‌های وب با روش‌های مناسبی خود را در برابر حمله‌های جدید و ناشناخته نیز امن سازند.

۱-۱- بیان مسئله

معماری سرویس‌گرا رهیافتی برای ساخت سیستم‌های توزیع‌شده

است که کارکردهای نرم‌افزاری را در قالب سرویس ارائه می‌کند. این رهیافت برای یکپارچه‌سازی فناوری‌ها در محیطی که انواع مختلفی از سکوها نرم‌افزاری و سخت‌افزاری وجود دارند، مناسب است. همچنین سرویس‌ها، هم توسط دیگر نرم‌افزارها قابل فراخوانی هستند و هم برای ساخت سرویس‌های جدید مورد استفاده قرار می‌گیرند. سرویس‌های وب به یک فناوری بنیادی برای یکپارچه کردن کاربردها و ردوبدل کردن داده‌ها در معماری سرویس‌گرا تبدیل شده‌اند. اگرچه استفاده از وب‌سرویس‌ها، کاهش هزینه نگهداری و امکان استفاده مجدد در تولید سیستم‌های توزیع‌شده‌ی تحت وب را به دنبال دارد، اما قرار گرفتن در محیط‌های بازی مانند اینترنت، محدودیت‌ها و ناپایداری‌هایی را در استفاده از این سرویس‌ها ایجاد می‌کند.

استانداردها و توصیه‌نامه‌های نسبتاً زیادی توسط سازمان‌ها و اشخاص درگیر در توسعه سرویس‌های وب برای تأمین امنیت آن‌ها، تدوین و منتشر شده است. در این راستا، می‌توان واسط‌هایی ایجاد کرد و بخش‌هایی از امنیت سرویس‌های وب را به آن‌ها سپرد. دیوار آتش سرویس وب، قابلیت دفاع از سرویس‌های وب در برابر تهدیدات و مخاطرات استفاده از این سرویس‌ها را برعهده دارد. اما این مجموعه به تنهایی تضمینی برای اطمینان از امنیت در سطح سرویس‌های وب ایجاد نمی‌کند. امروزه سیستم‌های تشخیص نفوذ برای تکمیل سطوح دفاعی سازمان‌ها در فضای سایبر کاملاً شناخته‌شده هستند. بنابراین، سیستم تشخیص نفوذ در کنار دیوار آتش وب‌سرویس، به‌عنوان مکانیزمی برای حفظ بقای وب‌سرویس‌ها در مقابل حملات عمدی و خطاهای غیرعمدی، از اهمیت زیادی برخوردار است.

۱-۲- ضرورت و اهمیت تحقیق

پیچیدگی و دشواری به‌کارگیری کلیه استانداردها و توصیه‌نامه‌های امنیتی موجود در توسعه سرویس‌های وب از یک سو، و وجود کاستی در زمینه ابزارهای امنیتی خاص سرویس‌های وب از سوی دیگر، ضرورت و اهمیت ابزارهای امنیتی در سطح سرویس‌های وب را نشان می‌دهد. این موضوع، زمانی اهمیت بیشتری می‌یابد که سازمان‌ها، متکی بر ارائه سرویس در قالب سرویس‌های وب باشند. در این صورت با ضعف سیستم‌های امنیتی رایج در حفاظت از سرویس‌های وب، این سازمان‌ها کاملاً در برابر انواع تهدیدات شناخته‌شده و ناشناخته که سرویس‌های وب را تهدید می‌کنند، بی‌دفاع هستند. بنابراین با توجه به تعریف پدافند غیرعامل که عبارت است از مجموعه اقداماتی که باید انجام شود تا در صورت بروز جنگ، خسارات احتمالی به حداقل میزان خود برسد، باید راهکارهای مناسبی جهت تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب در نظر گرفته شود.

۱-۳- اهداف تحقیق

تحقیق در خصوص روش‌های تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب،

- 1- Simple Object Access Protocol
- 2- Web Services Description Language
- 3- eXtensible Markup Language
- 4- Universal Description, Discovery and Integration

۲-۱- نفوذ

نفوذ را می‌توان به‌عنوان اقداماتی که سعی می‌کند جامعیت، محرمانگی و دسترس‌پذیری منابع را به‌خطر اندازد، تعریف نمود [۶]. نفوذ، حاصل یک حمله عمدی و بدخواهانه روی مجموعه‌ای از آسیب‌پذیری‌های سیستم است که در بهترین شرایط، باعث بروز دسترسی‌های غیرمجاز، و در بدترین شرایط باعث ایجاد خرابی یا رفتارهای غیرقابل پیش‌بینی در سیستم می‌شود [۲].

۲-۲- تشخیص نفوذ

تشخیص نفوذ، فرایند نظارت و تجزیه و تحلیل وقایع در یک سیستم کامپیوتری یا شبکه به‌منظور تشخیص فعالیت‌های غیرعادی است [۶].

۲-۳- سیستم تشخیص نفوذ

یک سیستم تشخیص نفوذ، یک دستگاه یا نرم‌افزار کاربردی است که بر شبکه یا فعالیت‌های سیستم برای تشخیص فعالیت‌های مخرب و یا نقض سیاست‌ها نظارت کرده و گزارش‌ها را به مدیریت ارسال می‌کند [۷].

سیستم‌های تشخیص نفوذ، وظیفه شناسایی و تشخیص هرگونه استفاده غیرمجاز به سیستم، سوءاستفاده و یا آسیب‌رسانی توسط کاربران داخلی و خارجی را برعهده دارند. سیستم‌های تشخیص نفوذ به‌صورت سیستم‌های نرم‌افزاری و سخت‌افزاری ایجاد شده و هر کدام مزایا و معایب خاص خود را دارند. سرعت و دقت، از مزایای سیستم‌های سخت‌افزاری است و عدم شکست امنیتی آن‌ها توسط نفوذگران، قابلیت دیگر این‌گونه سیستم‌ها است. اما استفاده آسان از نرم‌افزار، قابلیت انطباق‌پذیری در شرایط نرم‌افزاری و تفاوت سیستم عامل‌های مختلف، عمومیت بیشتری را به سیستم‌های نرم‌افزاری می‌دهد و در کل، این‌گونه سیستم‌ها انتخاب مناسب‌تری هستند. سیستم‌های تشخیص نفوذ، برای کمک به مدیران امنیتی سیستم در جهت کشف نفوذ و حمله به‌کار گرفته شده‌اند. هدف یک سیستم، تشخیص نفوذ جلوگیری از حمله نیست؛ بلکه تنها هدف آن، کشف و شناسایی حملات و تشخیص اشکالات امنیتی در سیستم یا شبکه‌های کامپیوتری و اعلام آن به مدیر سیستم است. عموماً سیستم‌های تشخیص نفوذ در کنار دیوارهای آتش و به‌صورت مکمل امنیتی برای آن‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند [۳].

۲-۳-۱- وظایف سیستم‌های تشخیص نفوذ

سیستم‌های تشخیص نفوذ دارای عملکردها و وظایف مختلفی هستند که برخی از آن‌ها عبارت‌اند از:

- نظارت و تجزیه و تحلیل کاربران و فعالیت‌های سیستم.
- بررسی تنظیمات سیستم و آسیب‌پذیری‌های آن.
- بررسی جامعیت و درستی سیستم‌های حیاتی و فایل‌های داده.

مقایسه چند نمونه از معماری‌های سیستم تشخیص نفوذ مربوط به وب‌سرویس‌ها، و ارائه راهکاری مناسب برای تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب، مهم‌ترین هدف این پژوهش به‌شمار می‌آید. در این خصوص، مقایسه این معماری‌ها و بررسی نقاط قوت و ضعف آن‌ها، برای رسیدن به یک ادراک سطح بالا از روش تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب کمک زیادی خواهد کرد.

۴-۱- سوالات تحقیق

- مزایا و معایب انواع روش‌های تشخیص نفوذ چیست؟
- انواع روش‌های تشخیص نفوذ در وب‌سرویس‌ها کدامند؟
- سازوکارهای سیستم تشخیص نفوذ در وب‌سرویس‌ها چیست و معایب و مزایای آن‌ها کدام است؟

۵-۱- روش تحقیق و ابزار جمع‌آوری

از آنجایی که این تحقیق اقدام به بررسی و مقایسه روش‌های تشخیص نفوذ می‌نماید، «علمی» است و چون نتایج آن به‌صورت کاربردی قابل استفاده در سیستم تشخیص نفوذ وب‌سرویس‌ها است، از نوع کاربردی است، در نتیجه، این تحقیق، از نوع علمی- کاربردی است.

روش جمع‌آوری اطلاعات نیز از منابع کتابخانه‌ای و اینترنتی و اسناد و مدارک تخصصی موجود در این زمینه صورت گرفته است.

۶-۱- روش تجزیه و تحلیل

روش تجزیه و تحلیل مورد استفاده در این تحقیق، به‌صورت روش مقایسه‌ای است که سه نمونه از سیستم‌های تشخیص نفوذ وب‌سرویس‌ها را بررسی و مورد مقایسه قرار داده است.

۷-۱- ساختار تحقیق

در این مقاله در بخش ۲، ابتدا تعاریف سیستم تشخیص نفوذ مطرح شده و در بخش ۳، طبقه‌بندی سیستم‌های تشخیص نفوذ مورد بررسی قرار گرفته است. در بخش ۴ به بررسی وب‌سرویس‌ها پرداخته شده و در بخش ۵ نیز سه نمونه از معماری‌های سیستم تشخیص نفوذ وب‌سرویس مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته است. در بخش ۶، راهکار پیشنهادی برای سیستم‌های تشخیص نفوذ در وب‌سرویس‌ها ارائه شده است. در نهایت، این مقاله با نتیجه‌گیری و ذکر مراجع خاتمه می‌یابد.

۲- تعاریف سیستم تشخیص نفوذ

در این بخش، تعاریفی در مورد نفوذ، سیستم تشخیص نفوذ، انواع سیستم‌های تشخیص نفوذ و روش‌های تشخیص نفوذ ارائه شده است.

۲-۳-۳- اجزاء سیستم تشخیص نفوذ

یک سیستم تشخیص نفوذ، به‌طور معمول از اجزاء زیر تشکیل شده است.

- **پیش‌پردازش داده:** این مؤلفه، مسئول جمع‌آوری و ارائه اطلاعات حساسی (در یک قالب خاص) است، که به‌وسیله مؤلفه بعدی (تحلیل‌گر) جهت ساخت یک تصمیم، استفاده می‌شود. بنابراین، کار این مؤلفه مرتبط با جمع‌آوری داده‌ها از منبع مورد نظر و تبدیل آن به یک قالب است که توسط تحلیل‌گر قابل درک باشد. داده‌های مورد استفاده برای تشخیص نفوذ، از دو مسیر تهیه می‌شوند. یکی استفاده از الگوهای دسترسی کاربر به خصوصیات شبکه (مانند آدرس IP منبع و مقصد و نوع بسته‌ها) و دیگری داده‌های مربوط به برنامه‌ها و رفتار سطح سیستم (مانند دنباله‌ای از فراخوانی‌های سیستمی تولید شده توسط یک فرایند) است. این داده‌ها به عنوان الگوهای حساسی مورد ارجاع قرار داده می‌شوند.
- **تحلیل‌گر (آشکارساز نفوذ):** تحلیل‌گر یا آشکارساز نفوذ، مؤلفه اصلی است که الگوهای حساسی را جهت تشخیص حملات، تجزیه و تحلیل می‌کند. تطبیق الگوهای مختلف، یادگیری ماشین، داده‌کاوی و روش‌های آماری می‌توانند به‌عنوان آشکارسازهای نفوذ استفاده شوند. قابلیت تحلیل‌گر جهت تشخیص حملات، اغلب تعیین‌کننده قدرت سیستم است.
- **موتور پاسخ:** این مؤلفه، مکانیزم واکنش را کنترل می‌کند و زمانی که تحلیل‌گر یک حمله را تشخیص داد، چگونگی پاسخ را تعیین می‌کند. سیستم ممکن است یک هشدار، بدون در نظر گرفتن اقدامی علیه منبع ایجاد کند؛ یا این که ممکن است منبع را برای یک دوره زمانی از پیش تعریف‌شده، مسدود نماید. چنین اقدامی بستگی به سیاست‌های امنیتی از پیش تعریف‌شده شبکه دارد [۱۱].
- **رابط کاربر:** رابط کاربر در سیستم تشخیص نفوذ، به کاربر این امکان را می‌دهد تا خروجی سیستم را مشاهده نموده و یا رفتار سیستم را کنترل کند. این مؤلفه در برخی سیستم‌ها معادل با مدیر یا کنسول است [۸].

۳- طبقه‌بندی سیستم‌های تشخیص نفوذ

طبقه‌بندی سیستم‌های تشخیص نفوذ، در شکل (۱) نشان داده شده است. این طبقه‌بندی، خانواده سیستم‌های تشخیص نفوذ را با توجه به خصوصیات آن‌ها تعریف می‌کند. چهار نوع مختلف از سیستم‌های تشخیص نفوذ، در دسترس هستند. روش‌های تشخیص نفوذ را

- شناسایی الگوهای فعالیت منعکس‌کننده حملات شناخته‌شده.
- شناسایی الگوهای فعالیت غیرطبیعی از طریق تجزیه و تحلیل آماری.
- مدیریت پیگیری و برجسته‌سازی تخطی کاربران از سیاست‌ها یا فعالیت‌های طبیعی.
- اصلاح خطاهای پیکربندی سیستم.
- نصب و راه‌اندازی تله^۱ برای ثبت اطلاعات نفوذگران [۸ و ۹].

۲-۳-۲- ویژگی یک سیستم تشخیص نفوذ مطلوب

- ویژگی‌های و الزامات یک سیستم تشخیص نفوذ مطلوب عبارت‌اند از:
- یک سیستم تشخیص نفوذ مطلوب، باید بدون نظارت انسان به‌طور مداوم کار کند.
- سیستم تشخیص نفوذ باید تحمل‌پذیر خطا باشد. به این معنی که باید با وجود خطا، به کار خود ادامه دهد و بعد از راه‌اندازی مجدد، پایگاه دانش خود را از دست ندهد.
- در برابر خرابکاری، مقاوم باشد.
- سیستم باید بتواند از خود محافظت کرده و حملات به خود را شناسایی نماید.
- سیستم تشخیص نفوذ باید سربار کمی را بر سیستم تحمیل کند. نمی‌توان سیستم تشخیص نفوذی که سرعت کامپیوتر را کم می‌کند، به آسانی مورد استفاده قرار داد.
- انحراف از رفتار طبیعی سیستم را باید در نظر داشته باشد.
- باید به آسانی، متناسب با مسئله سیستم باشد. هر سیستم دارای یک الگوی استفاده مختلف است و مکانیزم دفاعی باید به‌راحتی با این الگوها سازگار شود.
- باید با تغییر رفتار سیستم در طول زمان، مانند اضافه شدن برنامه‌های جدید به سیستم، خود را تطبیق دهد [۱۰].
- هدف از یک سیستم تشخیص نفوذ، تشخیص حملات است. با این وجود، تشخیص حملات در مراحل اولیه، به‌منظور کاهش تأثیر آن‌ها مهم است.
- سیستم باید قادر باشد تا حملات را با اطمینان تشخیص دهد و عاری از هشدارهای غلط باشد.
- سیستم باید قادر باشد مقدار زیادی از داده‌ها را بدون تأثیر بر عملکرد و حذف آن‌ها، کنترل نماید. یعنی سرعتی که سیستم، الگوهای حساسی را ایجاد و پردازش می‌کند، باید بزرگتر یا مساوی سرعت ورود الگوهای حساسی جدید باشد.
- سیستمی که بتواند یک هشدار تولیدشده توسط تشخیص نفوذ را به رویداد امنیتی واقعی پیوند دهد، مطلوب است. چنین سیستمی در تحلیل سریع حملات کمک خواهد کرد و نیز ممکن است پاسخ موثری به نفوذ ارائه کند [۱۱].

۳-۱- طبقه‌بندی سیستم‌های تشخیص نفوذ براساس روش تشخیص

روش‌های تشخیص، هسته و پایه اصلی فناوری‌های تشخیص نفوذ هستند. در واقع این روش‌ها، موتور اصلی تشخیص فعالیت‌های بداندیشانه و مخرب در منابع اطلاعاتی هستند. به‌طور کلی روش‌های تشخیص نفوذ به دو دسته اصلی تشخیص مبتنی بر امضاء (تشخیص سوء استفاده^۵) و تشخیص مبتنی بر ناهنجاری تقسیم می‌شوند. در ادامه، این دو روش شرح و توضیح داده شده‌اند.

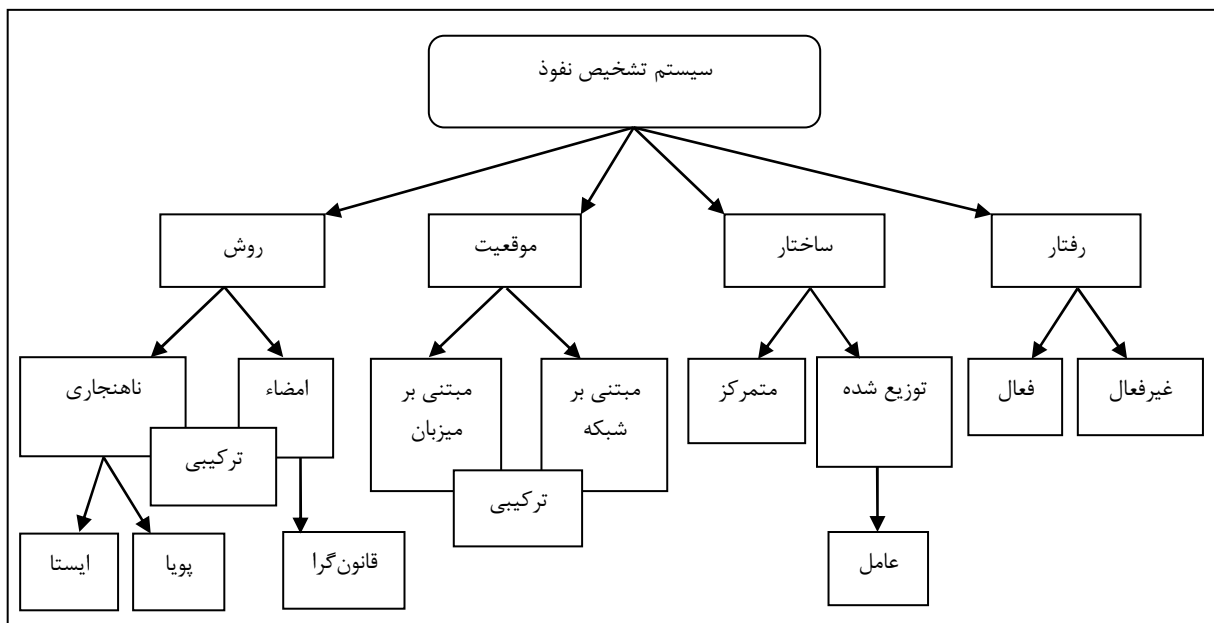
۳-۱-۱- تشخیص مبتنی بر امضاء

سیستم‌های تشخیص نفوذ مبتنی بر امضاء، به‌عنوان سیستم‌های تشخیص نفوذ مبتنی بر دانش نیز شناخته می‌شوند. این سیستم‌ها اشاره به یک پایگاه داده از حملات قبلی، امضاءها و آسیب‌پذیری‌های سیستم دارند. معنی کلمه امضاء، زمانی که درباره سیستم‌های تشخیص نفوذ صحبت می‌شود، به عنوان یک مدرک ثبت‌شده از یک نفوذ یا یک حمله است. هر نفوذ، یک اثر انگشت یا یک ردپا به‌جای می‌گذارد، این اثر انگشت یا ردپا، امضاء یا الگو نامیده می‌شود و می‌تواند جهت شناسایی حملات مشابه در آینده مورد استفاده قرار گیرد [۱۳].

می‌توان به دو روش: (۱) روش‌های مبتنی بر امضاء^۱ و (۲) روش‌های مبتنی بر ناهنجاری^۲ تقسیم‌بندی نمود. یک دسته‌بندی دیگر سیستم‌های تشخیص نفوذ را می‌توان با توجه به منبع داده‌های استفاده‌شده برای تشخیص نفوذ، ایجاد کرد.

این طبقه‌بندی می‌تواند بر اساس اطلاعات دریافتی از یک میزبان واحد (که سیستم تشخیص نفوذ مبتنی بر میزبان^۳ نامیده می‌شود) و اطلاعات دریافتی از بخش‌های کاملی از شبکه‌ای که تحت نظارت است (که سیستم تشخیص نفوذ مبتنی بر شبکه^۴ نامیده می‌شود)، ایجاد شود. هر سیستم تشخیص نفوذ می‌تواند با توجه به فعالیت خود بر روی برنامه‌های کاربردی مستقل یا برنامه متمرکز که یک سیستم توزیع‌شده را ایجاد می‌کند، طبقه‌بندی شود. سیستم‌های مستقل به‌صورت جداگانه و بدون هیچ عاملی کار می‌کنند. اما برنامه‌های متمرکز، با عامل‌های خودمختار که قادر به گرفتن تصمیمات انحصاری و اقدامات واکنشی هستند، کار می‌کنند. یک سیستم تشخیص نفوذ به‌عنوان سیستم مبتنی بر رفتار نیز قابل طبقه‌بندی است. رفتار در تشخیص، پاسخ سیستم تشخیص نفوذ بعد از تشخیص حمله را مشخص می‌کند. این رفتار را می‌توان به رفتار فعال یا غیرفعال در پاسخ به حمله تقسیم‌بندی نمود [۱۲].

در ادامه، طبقه‌بندی سیستم‌های تشخیص نفوذ بر اساس روش تشخیص شرح داده شده است.

شکل ۱- طبقه‌بندی سیستم‌های تشخیص نفوذ [۱۲]

داده‌های گرفته‌شده را با این نمایه‌ها مقایسه کرده و رفتار هر فعالیتی که از این نمایه‌ها انحراف داشته باشد را به‌عنوان یک نفوذ تلقی می‌کند و با اطلاع‌رسانی به مدیر امنیتی سیستم یا اتخاذ یک پاسخ مناسب در برابر آن اقدام می‌کند [۱۶].

در این روش، برای تشخیص حملات جدید و همچنین مهاجمان داخلی مراحل زیر باید دنبال شود:

مرحله اول: شناسایی رفتارهای نرمال و پیدا کردن قوانین ویژه برای آن‌ها (توصیف رفتار عادی به‌وسیله یادگیری خودکار)

مرحله دوم: ابتدا باید نمایه‌هایی از رفتارهای عادی سیستم، شبکه، کاربران و گروه‌های کاربری ایجاد شود.

با بررسی ترافیک ورودی، رفتارهایی که از این نمایه‌ها پیروی می‌کنند، جزء رفتارهای عادی به حساب می‌آیند و فعالیت‌هایی که انحراف بیش از حد، از مقادیر تعریف‌شده برای این نمایه‌ها دارند به‌عنوان رفتارهای ناهنجار و تلاش‌های نفوذ شمرده می‌شوند [۱۷].

مهم‌ترین روش‌های تشخیص ناهنجاری عبارت‌اند از: تشخیص ناهنجاری آماری، تشخیص مبتنی بر داده‌کاوی، تشخیص مبتنی بر دانش و تشخیص مبتنی بر یادگیری ماشینی. مزایا و معایب سیستم‌های تشخیص نفوذ مبتنی بر ناهنجاری در جدول (۲)، آورده شده است.

سیستم تشخیص نفوذ مبتنی بر امضاء، یک پایگاه داده که شامل تعدادی امضاء حملات شناخته‌شده است را آماده می‌کند. داده‌های ممیزی جمع‌آوری شده توسط IDS^۱ با محتوای پایگاه داده مقایسه شده و اگر با آن انطباق داشته باشد، یک هشدار صادر می‌شود. رخدادهایی که با مدل حملات مطابقت نداشته باشند، به‌عنوان بخشی از فعالیت‌های قانونی در نظر گرفته می‌شوند [۱۴]. این روش برای حملات شناخته‌شده بسیار مؤثر است و تعداد کمی هشدار غلط تولید می‌کند. با این حال، این روش قادر نیست حملات جدید را تشخیص دهد. هنگامی که الگوی حملات کمی تغییر داده شود، این روش نسخه‌های تغییر یافته از حملات قدیمی را تشخیص نمی‌دهد. بنابراین، این روش تنها در تشخیص حملات از پیش شناخته‌شده، مؤثر است [۱۵].

تکنیک‌های مختلفی مانند سیستم‌های خبره، تحلیل امضاء^۲، داده‌کاوی^۳ و تحلیل حالت انتقال^۴ در تشخیص مبتنی بر امضاء، استفاده می‌شوند. در جدول (۱)، مزایا و معایب سیستم‌های تشخیص نفوذ مبتنی بر امضاء آورده شده است.

۳-۱-۲- تشخیص مبتنی بر ناهنجاری

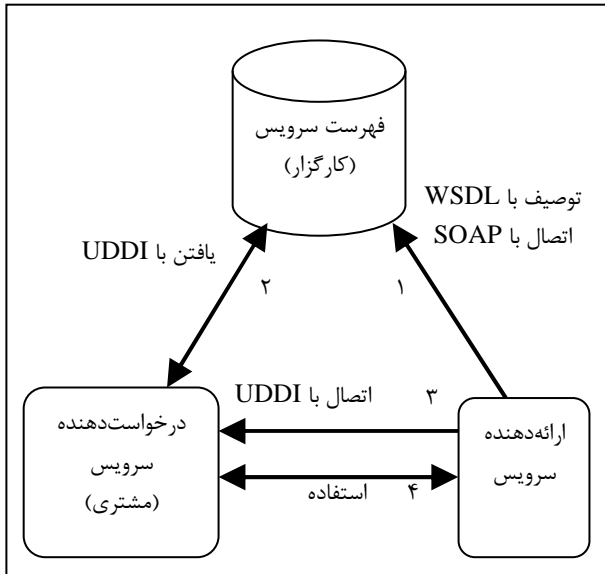
در سیستم‌های تشخیص نفوذ مبتنی بر ناهنجاری، نمایه‌های طبیعی (یا رفتارهای طبیعی) در سیستم نگهداری می‌شوند. سپس سیستم،

جدول ۱- مزایا و معایب سیستم‌های تشخیص نفوذ مبتنی بر امضاء

مزایا	معایب
هشدارهای اشتباه کمی دارند.	ناتوانی در تشخیص حملات ناشناخته و جدید که نمونه امضایی برای آن‌ها تولید نشده است.
ساده بودن روش تشخیص حملات.	ناتوانی در برابر حملاتی که از چند مرحله تشکیل شده‌اند و مبتنی بر یک سری رخدادهای متوالی هستند.
توانایی در تشخیص مؤثر تمامی الگوهای شناخته‌شده حملات.	الگوهای نفوذ باید مرتب به‌روز شود.
تحلیل‌های انجام‌شده، عمیق و مفصل است و موجب می‌شود فهم مشکل و اقدامات پیش‌گیرانه توسط مدیر امنیتی ساده‌تر شود.	نیاز به پایگاه داده، مجموعه‌ای از تمام الگوهای شناخته‌شده حملات است و کارایی سیستم به شدت به این پایگاه داده وابسته است.
	در سرعت‌های بالا، کارا و قابل اجرا نیستند، زیرا باید تمامی بسته‌های اطلاعاتی را از لحاظ تطابق با تمامی الگوهای حمله مقایسه کنند.

جدول ۲- مزایا و معایب سیستم‌های تشخیص نفوذ مبتنی بر ناهنجاری

مزایا	معایب
قادر به تشخیص حملات جدید که تا به حال رخ نداده‌اند، هستند.	انتخاب یک مجموعه مناسب از پارامترها و ویژگی‌های سیستم، برای اندازه‌گیری و تشخیص حملات براساس آن‌ها، مشکل و نیازمند تجربه زیادی است.
این سیستم‌ها وابستگی کمی به مکانیزم‌های مربوط به سیستم‌عامل دارند.	دارای نرخ بالای هشدارهای غلط هستند؛ زیرا در مرحله یادگیری، پوشش دقیق تمام جنبه‌های رفتار یک سیستم امکان‌پذیر نیست. همچنین رفتار یک سیستم ممکن است با گذشت زمان تغییر کند.
از آن‌جا که الگوهای رفتارهای هنجار می‌توانند برای هر سیستم تشخیص نفوذ منحصر به فرد باشند، سیستم تشخیص نفوذ در برابر حملات نفوذ مقاوم‌تر است.	نگهداری فایل‌های نمایه، سربار قابل توجهی دارد. همچنین بیشتر اوقات نیاز به مجموعه آموزشی برای ایجاد نمایه‌های طبیعی است.
سیستم‌های تشخیص ناهنجاری می‌توانند اطلاعاتی تولید کنند که در تعریف امضاء برای سیستم‌های تشخیص مبتنی بر امضاء مورد استفاده قرار می‌گیرد.	در مواردی که دامنه عملکرد سیستم وسیع باشد و یا رفتار عادی به‌مرور زمان تغییر کند، ایجاد نمایه رفتار عادی سیستم، کاری دشوار و زمان‌گیر خواهد بود.

شکل ۲- معماری وب سرویس [۱۹]

۴- وب سرویس

در این بخش به معرفی وب سرویس‌ها، معماری و مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده وب سرویس، پرداخته شده است.

۴-۱- تعریف وب سرویس

طبق تعریف کنسرسیوم جهانی وب^۱، یک وب سرویس، نوعی سیستم نرم‌افزاری است که جهت تعامل ماشین با ماشین در سطح شبکه طراحی شده و دارای یک تعریف قابل پردازش توسط ماشین به نام WSDL است. دیگر سیستم‌ها طبق این توصیف از قبل مهیا شده، با سرویس‌دهنده تعامل دارند و پیام‌های خود را تحت پروتکل SOAP منتقل می‌کنند. وب سرویس، حاصل ترکیب دو فناوری قدرتمند XML و HTTP^۲ است [۱۸].

۴-۲- معماری وب سرویس

معماری وب سرویس عمدتاً مبتنی بر تعامل بین سه نقش: ارائه‌دهنده سرویس، درخواست‌کننده سرویس و فهرست^۳ سرویس است. تعامل، مستلزم برخی عملیات مانند انتشار، یافتن و اتصال است. در مجموع چهار مرحله رویداد برای وب سرویس‌ها وجود دارد که عبارت‌اند از:

- ارائه‌کننده سرویس، توصیفی از سرویس تعریف نموده و آن را در فهرست سرویس منتشر می‌کند.
- کارگزار سرویس، سرویس‌های پهنه را با برآورد مشخصات فهرست، می‌یابد.
- کارگزار سرویس، سرویس را به درخواست‌کننده سرویسی که آن سرویس را پیدا کرده، منتقل می‌کند.
- هنگامی که سرویس یافت شد، جهت اتصال این سرویس به درخواست‌کننده سرویس، با ارائه‌دهنده سرویس مذاکره صورت می‌گیرد.

درخواست‌کننده سرویس، ممکن است یک کلاینت، یک دستگاه، یک برنامه یا یک وب سرویس دیگر باشد. وب سرویس‌ها دارای سه رفتار عملیاتی به نام انتشار، یافتن و اتصال هستند. عملکرد وب سرویس در گرو رخ دادن این سه رفتار است. معماری و عملکرد وب سرویس‌ها در شکل (۲) نشان داده شده است [۱۹].

۴-۳- اجزاء وب سرویس

مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده وب سرویس که شامل SOAP، WSDL و UDDI هستند، در ادامه معرفی شده‌اند.

۴-۳-۱- WSDL

زبان توصیف وب سرویس، زبانی مبتنی بر XML است که برای تعریف وب سرویس و توصیف چگونگی دسترسی به وب سرویس استفاده می‌شود. یکی از خواص وب سرویس‌ها، توصیف خود آن‌ها است. وب سرویس دارای اطلاعاتی است که نحوه استفاده از خود را توضیح می‌دهد. این توضیحات در WSDL نوشته می‌شود. WSDL متنی به زبان XML است که به برنامه‌ها می‌گوید این وب سرویس چه اطلاعاتی به‌عنوان ورودی لازم دارد و چه اطلاعاتی را برمی‌گرداند [۱].

۴-۳-۲- SOAP

SOAP یک پروتکل سبک‌وزن برای تبادل اطلاعات در محیط‌های توزیع شده و غیرمتمرکز است. این پروتکل، مبتنی بر XML و شامل سه بخش: (۱) یک پوشش که چارچوبی برای توصیف پیام و چگونگی پردازش آن را تعریف می‌کند؛ (۲) یک مجموعه‌ای از قوانین رمزنگاری برای بیان نمونه‌هایی از انواع داده‌های تعریف شده و (۳) قراردادی برای نمایش و فراخوانی و پاسخ از راه دور می‌باشد.

SOAP به‌طور بالقوه می‌تواند در ترکیب با انواع پروتکل‌های دیگر استفاده شود. SOAP دارای فرمت ویژه‌ای برای تبادل اطلاعات وب سرویس‌ها از طریق پروتکل HTTP است. وقتی یک برنامه شروع به ارتباط با وب سرویس می‌کند، پیام‌های SOAP وسیله‌ای برای ارتباط و انتقال دیتا بین آن دو هستند. یک پیام SOAP به وب سرویس فرستاده می‌شود و یک تابع را در آن به اجرا درمی‌آورد. وب سرویس نیز از محتوای پیام SOAP استفاده کرده و عملیات خود

1- W3C
2- Hyper Text Transport Protocol
3- Registry

کاوش الگوهای تکرارشونده و کشف قواعد انجمنی انجام شود. با کاوش الگوهای تکرارشونده از اسناد XML، یک دانش نسبی و تقریبی از ساختار و همچنین محتوی اسناد به دست می آید. در این روش کاوش، به طور مستقیم با اسناد XML کار می شود و داده ها به پایگاه داده های رابطه ای یا قالب های میانی دیگری نگاشت نمی شوند. در نهایت، قواعد انجمنی در قالب XML ذخیره می شوند. زیرمرحله کاوش الگوهای تکرارشونده، یک دانش نسبی از محتوی اسناد به ما می دهد. اما هدف نهایی فن پیشنهادی برای کاوش محتوی آن است که قواعد انجمنی استخراج شده علاوه بر آن که قواعد حاکم بر ساختارهای تکرارشونده را به ما می دهد، بتواند قالب محتوی هر یک از این ساختارها را نیز به صورت عبارات های منظم بیان کند. از آنجایی که کاوش قواعد انجمنی مبتنی بر درخت هنوز یک مسئله باز است، در این جا فرض می شود که قالب محتوی ساختارهای تکرارشونده را یک شخص ماهر به صورت عبارات های منظم در فاز آموزش می نویسد. در حالت هایی که تعداد قوانین تولید شده به میزانی باشد که احتمال کند شدن فرایند یافتن یک قانون وجود داشته باشد، می توان روی قوانین انجمنی کشف شده، نمایه تعریف کرد تا دسترسی به آن ها سریع تر شود.

پس از طی این دو مرحله، نمایه تشریح کننده وضعیت نرمال پیام های SOAP آماده است و می توان از آن به عنوان مبنای تشخیص ناهنجاری ها در فاز آزمون استفاده کرد. در شکل (۳) فرایندهای دخیل در فاز آزمون این معماری نشان داده شده است.

۵-۲- تشخیص نفوذ در سرویس های وب مبتنی بر سری های زمانی

در [۵] روشی برای تشخیص نفوذ در وب سرویس ها، مبتنی بر سری های زمانی ارائه شده است. روش های سنتی تشخیص نفوذ، هر نمونه داده را به عنوان یک رکورد تک متغیره یا چندمتغیره به صورت مستقل تحلیل کرده و از جنبه ترتیبی داده صرف نظر می کنند. اما اغلب ناهنجاری ها تنها با تحلیل دنباله ای از نمونه های داده قابل تشخیص خواهند بود؛ از این رو، توسط روش های تشخیص ناهنجاری سنتی تشخیص داده نمی شوند. بنابراین، تحلیل یک سری زمانی و دنباله ای از داده ها بسیار مهم و راه گشا است. مدل سری زمانی از یک زمان سنج دوره ای همراه با یک شمارنده رخ داده ها یا اندازه گیر منابع استفاده کرده و ترتیب و زمان ورود مشاهدات و مقادیر آن ها را ذخیره می کند. اگر احتمال وقوع یک مشاهده جدید در یک زمان کم باشد و مشاهده جدیدی رخ دهد، آن یک ناهنجاری تلقی می شود. هنگام سروکار داشتن با مقدار زیادی از داده که ممکن است رفتار آن ها در طول زمان تغییر کند، مدل سری زمانی می تواند مورد استفاده قرار گیرد. همچنین در مواردی که حمله ها به صورت توزیع شده هستند، این روش بسیار مفید خواهد بود.

را آغاز می کند. در انتها نیز نتایج را با یک پیام SOAP دیگر به برنامه اصلی می فرستد [۱].

۴-۳-۳- UDDI

UDDI استاندارد طراحی شده برای ارائه یک فهرست راهنمای قابل جستجو برای وب سرویس ها است. بنابراین، مکان و موقعیت کارگزار سرویس را نمایش می دهد. در بسیاری موارد، UDDI مانند یک دفترچه تلفن طراحی شده است. شرکت ها می توانند وب سرویس خود را معرفی کنند، با وب سرویس دیگران آشنا شوند و آن را در سیستم های خود استفاده کنند [۱].

۵- معرفی چند معماری سیستم تشخیص نفوذ در وب سرویس ها

در این بخش به بررسی چند نمونه از سیستم های تشخیص نفوذی که برای استفاده در وب سرویس ها طراحی شده اند، پرداخته شده است.

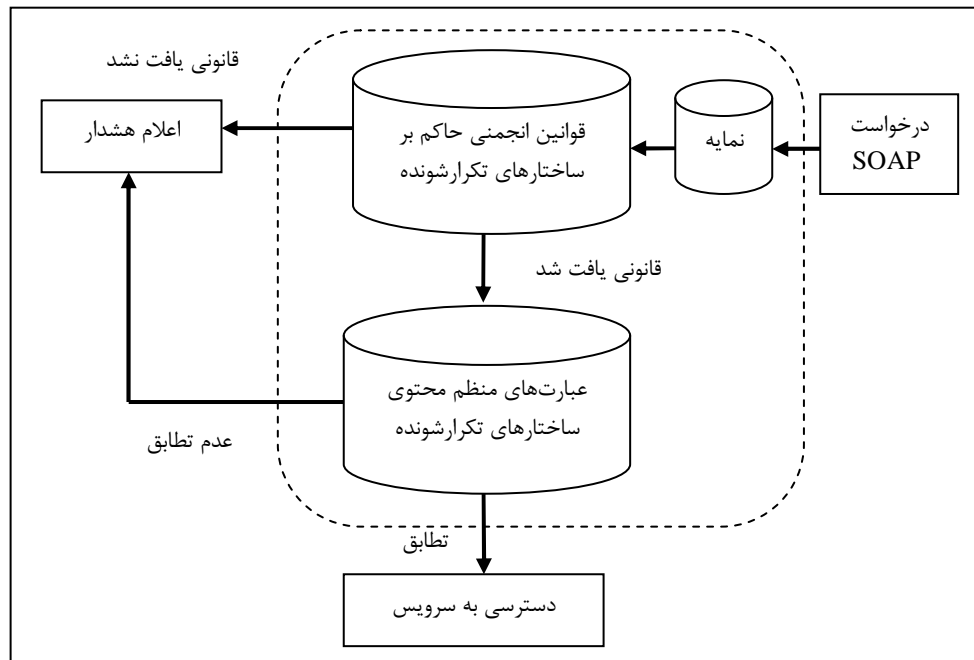
۵-۱- تشخیص نفوذ در سرویس های وب به وسیله تحلیل

محتوای پیام های XML

در [۴] با به کار بردن روش های داده کاوی بر روی پیام های SOAP، ناهنجاری های سرویس های وب شناسایی شده است. در این فن، همچنین از قوانین انجمنی مبتنی بر درخت برای استخراج دانش در فاز آموزش استفاده شده است. از دانش به دست آمده در فاز آموزش برای تشخیص هرگونه سوءاستفاده در فاز آزمون، بهره برداری می شود. به علت وقوع حمله های جدید، این کار دانشگاهی به دنبال یک سیستم تشخیص ناهنجاری است تا قادر به تشخیص حمله های جدید باشد. از طرفی، تنها داده های حالت نرمال در این کار در نظر گرفته شده است و از رویکرد تشخیص ناهنجاری نیمه نظارت شده استفاده شده است.

۵-۱-۱- چارچوب روش پیشنهادی

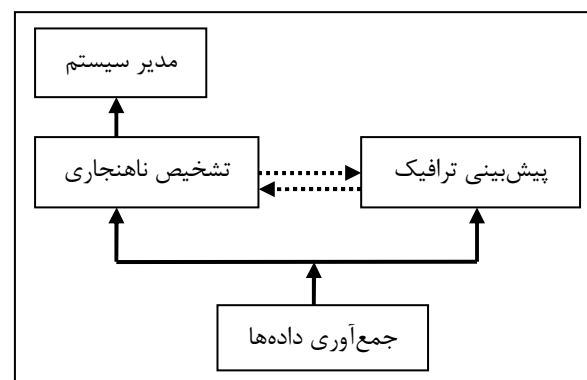
برای تشخیص ناهنجاری نیمه نظارت شده در پیام های SOAP یک سرویس وب، باید یک نمایه نرمال از درخواست ها و پاسخ های سالم SOAP آن سرویس را برای فاز آموزش تهیه نمود. از آنجایی که ساختار پیام های SOAP بر پایه XML است، از روش های کشف دانش برای تشخیص ناهنجاری در آن ها استفاده شده است. برای کشف دانش از فایل هایی با ساختار XML، باید دو مرحله کاوش ساختار و کاوش محتوی در نظر گرفته شود. البته کاوش محتوی با توجه به نتایج به دست آمده از مرحله کاوش ساختار انجام می شود. فن داده کاوی مورد نظر برای کاوش ساختار، کشف قواعد انجمنی است. برای کاوش ساختار از طریق کاوش قواعد انجمنی، باید دو زیر مرحله

شکل ۳- فاز آزمون تحلیل محتوای پیام‌های SOAP [۴]

۵-۲-۱- معماری پیشنهادی

هدف این پژوهش، ارائه روشی برای تشخیص ناهنجاری است. معماری مورد نظر در شکل (۴) نشان داده شده است. واحد تشخیص ناهنجاری، ورودی را که معمولاً سری زمانی ثبت شده‌ای از مجموعه داده‌ها است از واحد جمع‌آوری داده دریافت کرده و با واحد پیش‌بینی ترافیک مقایسه کرده و سپس خروجی مورد نظر را تولید می‌کند. این خروجی، ناهنجاری‌های تشخیص داده‌شده در ورودی داده‌شده است. در ادامه، مؤلفه‌های این معماری شرح داده شده است.

شکل ۴- معماری سیستم تشخیص نفوذ مبتنی بر سری‌های زمانی [۵]

همچنین این واحد، اطلاعات ذخیره‌شده را با توجه به متد وب‌سرویس مقصد، برچسب‌گذاری کرده و با توجه به تعاریف انجام‌شده توسط فرد خبره، داده‌های ذخیره‌شده را به داده‌های ممیزی بر اساس ساختار مورد نیاز تبدیل می‌کند.

- **واحد پیش‌بینی ترافیک**، مقدار مورد انتظار برای هر نقطه از زمان در سری زمانی را مشخص می‌کند.
- **واحد تشخیص ناهنجاری**، سری‌های زمانی ثبت‌شده را دریافت کرده و در تعامل با واحد پیش‌بینی ترافیک، سعی بر تشخیص ناهنجاری دارد. این واحد با استفاده از مدل مشخص شده و مقایسه آن با مقادیر پیش‌بینی شده، ناهنجاری را تشخیص خواهد داد و اگر مقداری به نظر ناهنجار آید، پیام هشدار به مدیر سیستم داده خواهد شد.

۵-۳- چارچوب جلوگیری و تشخیص نفوذ فعال برای

وب‌سرویس‌ها

در [۲۰] یک سیستم تشخیص و جلوگیری از نفوذ برای حفاظت از سرویس‌های وب در برابر حملات SOAP/XML/SQL ارائه شده است. در این مقاله سیستم تشخیص و جلوگیری از نفوذ از روش‌های انطباقی مانند فنون داده‌کاوی مبتنی بر عامل، به همراه منطق فازی در لایه کاربرد استفاده کرده است. عامل‌ها به‌عنوان حسگر با استفاده از روش‌های داده‌کاوی برای تشخیص انحراف نمایه‌های طبیعی به کار می‌روند. همچنین با استفاده از منطق فازی، ناهنجاری‌ها برای تشخیص حملات و کاهش هشدارهای اشتباه تحلیل می‌شوند. در این

- **واحد جمع‌آوری داده**، داده‌ها را از پورت‌ها و ورودی‌های مختلف می‌خواند و با تنظیم یک زمان‌سنج، آن‌ها را در قالب مجموعه داده‌ی سری زمانی که در آن، نمونه‌ها ثبت شده‌اند، ذخیره می‌کند.

۵-۴- مقایسه بین معماری سیستم‌های تشخیص نفوذ

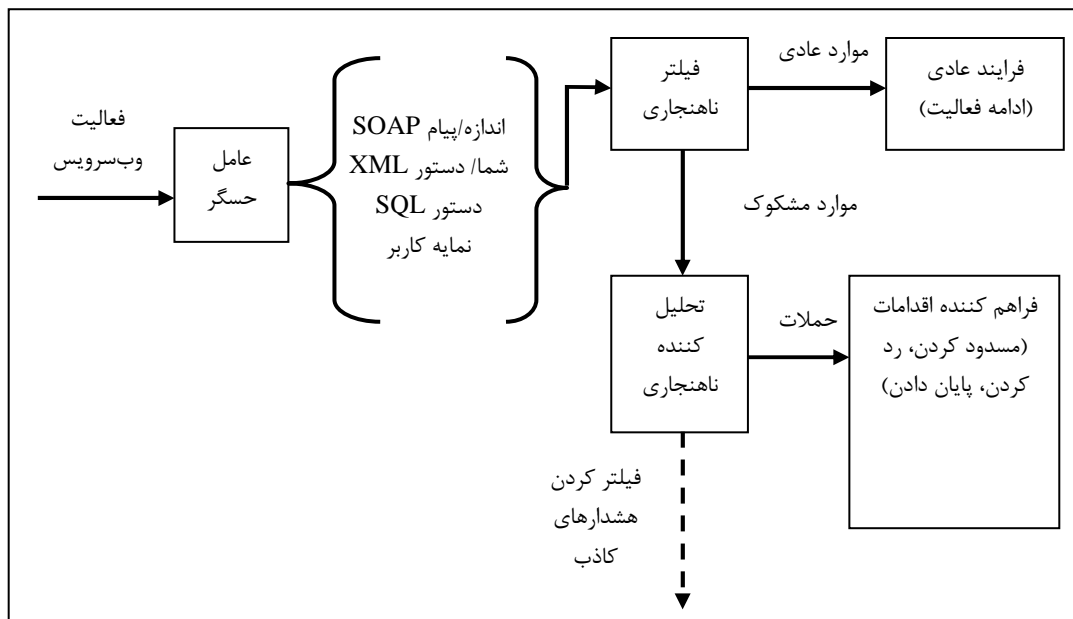
برای مقایسه بین معماری سیستم‌های تشخیص نفوذی که در این مقاله به آن‌ها اشاره شد، ابتدا عواملی که برای مقایسه سیستم‌های تشخیص نفوذ مؤثر هستند را تعریف نموده و سپس هر یک از معماری‌ها با این عوامل سنجش می‌شوند. همان‌گونه که در جدول (۳) مشاهده می‌شود، این عوامل عبارت‌اند از: روش تشخیص نفوذ، الگوریتم تشخیص نفوذ، آموزش و یادگیری سیستم، نرخ هشدارهای کاذب، پاسخ‌دهی سیستم.

۶- راهکار پیشنهادی برای توسعه سیستم‌های تشخیص

نفوذ در سرویس‌های وب

با توجه به معماری‌های معرفی شده در جهت اهداف مقاله و عواملی که برای مقایسه این معماری‌ها در نظر گرفته شد، رویکرد مورد نظر برای توسعه سیستم‌های تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب به شرح ذیل پیشنهاد می‌شود.

روش، رفتار معمول کاربر مانند آدرس IP مبدا، آدرس IP مقصد، شناسه کاربر و تقاضا و پاسخ‌های تکرار شونده کاربر در قالب یک نمایه برای او نگهداری می‌شود. سایر اطلاعات، شامل پارامترهای SOAP، قاب زمانی تقاضا و پاسخ و اندازه پیام‌ها نیز نگهداری می‌شوند. در این مرحله، عامل‌ها که نقش یک حسگر را دارند با به‌کارگیری فونونی مانند خوشه‌بندی، کاوش قواعد انجمنی و ترتیبی، به شناسایی ناهنجاری‌ها و انحراف‌های صورت‌گرفته از نمایه نرمال کاربر می‌پردازند. برای کاهش هشدارهای اشتباه، ناهنجاری‌های شناسایی شده در مرحله قبل، دستخوش یک مرحله تحلیل دیگر با استفاده از منطق فازی شده، که طی این مرحله، حمله‌های واقعی تعیین می‌شوند. به ازای شناسایی یک حمله، اعمال جبرانی گوناگونی مانند بلوکه کردن، رد کردن و پایان دادن به عمل صورت می‌گیرد. معماری پیشنهادی این مقاله در شکل (۵) نشان داده شده است.

شکل ۵- چارچوب جلوگیری و تشخیص نفوذ فعال برای وب سرویس‌ها [۲۰]

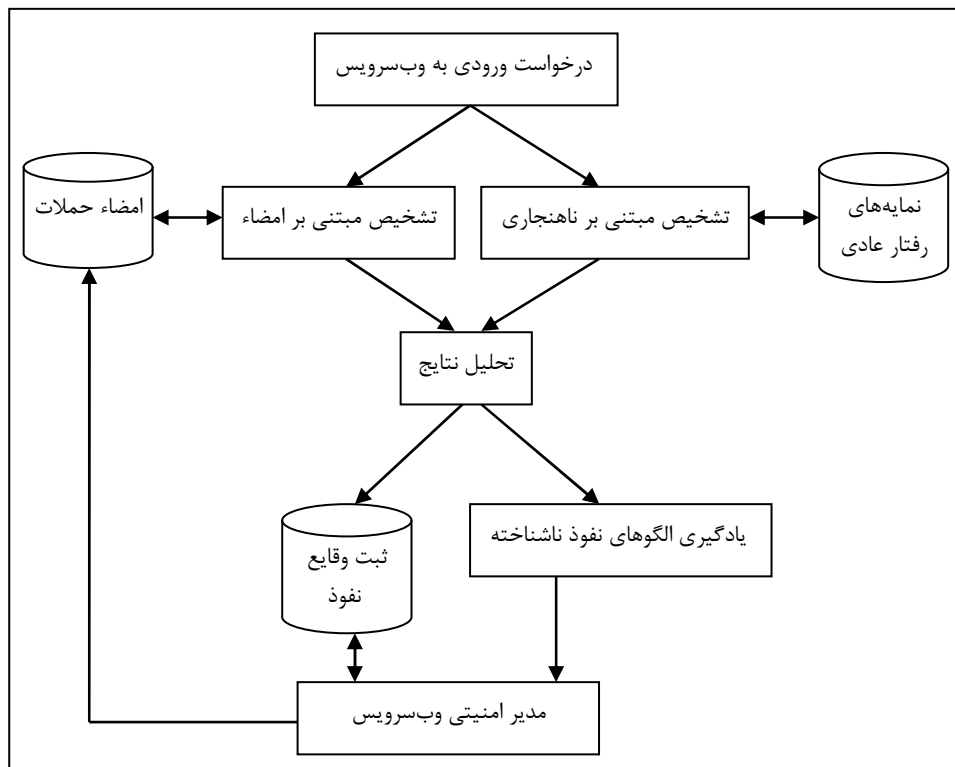
جدول ۳- مقایسه بین معماری سیستم‌های تشخیص نفوذ

عوامل مقایسه	روش تشخیص	الگوریتم تشخیص	آموزش سیستم	نرخ هشدار کاذب	پاسخ‌دهی
معماری	تشخیص ناهنجاری	داده کاوی	برنامه‌ریزی شده	بالا	فاقد پاسخ‌دهی
تشخیص نفوذ به وسیله تحلیل محتوای پیام‌های XML	تشخیص ناهنجاری	داده کاوی - مدل سری زمانی	برنامه‌ریزی شده	بالا	فاقد پاسخ‌دهی
تشخیص نفوذ مبتنی بر سری‌های زمانی	تشخیص ناهنجاری	داده کاوی - منطق فازی	برنامه‌ریزی شده	بالا	فاقد پاسخ‌دهی
چهارچوب جلوگیری و تشخیص نفوذ فعال	تشخیص ناهنجاری	داده کاوی - منطق فازی	برنامه‌ریزی شده	بالا	فاقد پاسخ‌دهی

۶-۱- راهبرد اصلی طراحی

همان‌طور که در شکل (۶) نشان داده شده است، ادغام روش‌های تشخیص مبتنی بر امضاء و مبتنی بر ناهنجاری، به‌عنوان راهبرد اصلی طراحی سیستم‌های تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب باید مورد استفاده قرار گیرد. بیشتر سیستم‌های تشخیص نفوذ رایج، از یکی از این دو روش تشخیص نفوذ استفاده می‌کنند. سیستم تشخیص نفوذ ترکیبی، مرکب از هر دو روش تشخیص مبتنی بر امضاء و مبتنی بر ناهنجاری است. این سیستم، پایگاه داده امضاءهای خود را با حملاتی

که توسط تشخیص مبتنی بر ناهنجاری کشف شده‌اند، به‌روزرسانی می‌کند. با استفاده از سیستم تشخیص نفوذ ترکیبی می‌توان از ویژگی‌های مثبت هر دو روش تشخیص نفوذ برای رسیدن به دقت تشخیص بالا و کاهش هشدارهای غلط استفاده نمود. با این روش ترکیبی، حملات دارای امضاء به‌خوبی شناسایی شده و از طرف دیگر حملات ناشناخته نیز قابل تشخیص خواهند بود. در جدول (۴)، روش‌های تشخیص نفوذ با یکدیگر مقایسه شده‌اند.

شکل ۶- راهکار پیشنهادی برای توسعه سیستم‌های تشخیص نفوذ در وب سرویس‌ها

جدول ۴- مقایسه بین روش‌های تشخیص نفوذ

ویژگی	مبتنی بر امضاء	مبتنی بر ناهنجاری	ترکیبی
دقت تشخیص	بالا (برای حملات شناخته شده)	پایین	بالا
قابلیت تشخیص حملات جدید	خیر	بله	بله
اعلام هشدار غلط	پایین	بالا	متوسط
هشداردهی به موقع	سریع	آهسته	نسبتاً سریع
بروزرسانی الگوها	متناوب	غیرمتناوب	غیرمتناوب

۶-۲- آموزش و یادگیری سیستم

کاذب سیستم تشخیص نفوذ جلوگیری نمود. زیرا با سؤالاتی که مدیر امنیتی وب سرویس از سیستم می پرسد، می تواند به نقاط ضعف سیستم پی ببرد.

۷- نتیجه گیری

سرویس های وب، مؤلفه های نرم افزاری مبتنی بر شبکه ای هستند که از پروتکل SOAP که مبتنی بر XML است برای تعاملات خود استفاده می کنند و وابسته به هیچ سکو یا زبان برنامه نویسی خاصی نیستند. ویژگی خودتوصیف گری در این کاربردها امکان ترکیب سرویس های مختلف برای ایجاد کاربردهای توزیع شده را ممکن می سازد. سرویس های وب به عنوان یک پیاده سازی از معماری سرویس گرا، نه تنها در اینترنت بلکه در ارتباط های میان سازمان ها در سال های اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته اند. از سوی دیگر، قرار گرفتن در معرض حملات بدخواهانه و نفوذگران، قابلیت اطمینان استفاده از این سرویس ها را با نگرانی هایی همراه می کند. بنابراین، ایجاد راهکارهایی برای حفظ بقای چنین سیستم هایی در مقابل حملات و نفوذگران و رعایت مباحث پدافند غیرعامل در سرویس های وب از اهمیت زیادی برخوردار است.

امروزه سیستم های تشخیص و پیشگیری نفوذ برای تکمیل سطوح دفاعی سازمان ها در فضای سایبر کاملاً شناخته شده هستند. ولی متأسفانه، چنین سیستم هایی برای تحلیل وقایع سرویس های وب کارایی لازم را ندارند. چرا که سرویس های وب در سطحی بالاتر از حد تشخیص این سیستم ها فعال هستند. کارهای بسیار محدودی را می توان یافت که به چنین راه حلی در خصوص سرویس های وب اشاره کرده باشند. در این مقاله، راهکاری مناسب برای توسعه سیستم های تشخیص نفوذ در سرویس های وب ارائه گردید. راهکار مذکور، حاصل بررسی وب سرویس ها، روش های تشخیص نفوذ و سه معماری سیستم تشخیص نفوذ در این زمینه است. راهکار پیشنهادی، حاصل ادغام روش های تشخیص نفوذ مبتنی بر امضاء و مبتنی بر ناهنجاری در سرویس های وب است. همچنین با استفاده از فرایند پاسخ دهی و آموزش سیستم تشخیص نفوذ می توان کارایی سیستم در برابر حملات ناشناخته را افزایش و نرخ هشدارهای غلط در سیستم تشخیص نفوذ را کاهش داد.

مراجع

۱. حسنی آهنگر، محمدرضا؛ اخضمی، مصطفی؛ اتکاپذیری در وب سرویس ها با رویکرد پدافند غیرعامل؛ فصل نامه علمی- ترویجی پدافند غیرعامل؛ سال سوم، شماره چهارم، ص ۱ تا ۱۰، (۱۳۹۱).

آموزش و یادگیری سیستم تشخیص نفوذ، یکی از عوامل مؤثر در دقت تشخیص سیستم است. آموزش و یادگیری، برای خودکار ساختن شناسایی الگوی رفتاری حملات و در نتیجه، امضاء حملات جدید در سیستم های تشخیص نفوذ کاربرد دارد. هنگامی که یک نفوذ جدید به سیستم، توسط واحد تشخیص، ناهنجاری تشخیص داده شد، با استفاده از فرایند یادگیری، رفتار این نفوذ به عنوان یک امضاء جدید متعلق به این نفوذ تعریف خواهد شد. با استفاده از این عامل، سیستم قادر خواهد بود که پس از ایجاد امضاء یک حمله جدید، پایگاه داده امضاء حملات را به روزرسانی نماید. به این وسیله سیستم تشخیص سوء استفاده، از تکرار عمل بدخواهانه نفوذگر به سیستم با صرف کمترین هزینه پردازشی جلوگیری می کند.

۶-۳- بانک ثبت وقایع نفوذ

بانک ثبت وقایع نفوذ، امکان نگهداری رکورد کاملی از درخواست های نفوذی SOAP را فراهم می کند. در این بانک، رکوردهایی از فعالیت واحدهای تشخیص ناهنجاری و تشخیص سوء استفاده ذخیره می شوند. این رکوردها حاوی اطلاعات افراد مشکوکی هستند که فعالیت خراب کارانه یا بدخواهانه آن ها کشف شده است. این بانک سابقه نفوذگران در ارتباط با سرویس های وب و متدهای آن ها را در خود نگهداری می کند.

۶-۴- استفاده از فرایند پاسخ دهی

وظیفه اصلی فرایند پاسخ دهی این است که نحوه استدلال سیستم تشخیص نفوذ را برای مدیر امنیتی وب سرویس توضیح دهد. با استفاده از این فرایند، سیستم تشخیص نفوذ می تواند برای مدیر امنیتی توضیح دهد که چگونه به این نتیجه رسیده است که درخواست ورودی، یک درخواست نفوذ است. استفاده از امکانات پاسخ دهی سیستم های خبره در تشخیص نفوذ پیشنهاد می شود. مشخصه بارز سیستم های خبره، توانایی آن ها در توضیح فرایند استدلال شان است.

به کارگیری فرایند پاسخ دهی برای طراح سیستم، این مزیت را دارد که خطاهای ممکن در سیستم را تشخیص دهد و برای مدیر امنیتی وب سرویس نیز این مزیت را دارد که روش استدلالی سیستم را به طور شفاف دنبال کند. در نتیجه، مدیر امنیتی وب سرویس - زمانی که منطق استدلال تشخیص نفوذ را مشاهده کند- به نتیجه ارائه شده توسط سیستم تشخیص نفوذ، بیشتر اعتماد خواهد کرد. همچنین با استفاده از فرایند پاسخ دهی، می توان تا حدود زیادی از هشدارهای

6. Gomez, j, others; A Pareto-based multi-objective evolutionary algorithm for automatic rule generation in network intrusion detection Systems; Springer-Verlag, (2012).
 7. Sharma, Amit; The Role and Use of Data Mining Techniques for Intrusion Detection Systems; International Journal of Research in IT & Management(IJRIM), Volume 2, Issue 2,p 425-430,(2012).
 8. Srinivasu, Pakkurthi, Avadhani, P.S; Approaches and Data Processing Techniques for Intrusion Detection Systems; IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security, Vol.9 No.12, p 181-186, (2009).
 9. Gareffa, Vincent, Matthew, Schwartz; Intrusions What You Need to Know; (2008).
 10. Mohamed, M.A.; Development of Hybrid-Multi-Stages Intrusion Detection Systems; IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security, VOL.10 No.3,p 69-77;(2010).
 11. K Ranganath, Shaik, Shafia; Integrated Conditional Random Fields with the Layered Approach for Intrusion Detection; International Journal of Engineering Inventions ISSN: 2278-7461, Volume 1, Issue 4,p 68-76,(2012).
۲. آقاجانی، زهرا؛ یک معماری چندلایه برای سرویس‌های وب تحمل‌پذیر نفوذ؛ پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علم و صنعت ایران، (۱۳۸۷).
 ۳. جان محمدی، پرژک؛ ارائه راهکار تشخیص نفوذ توزیع‌شده با استفاده از زیرساخت گرید؛ پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی زنجان، (۱۳۹۰).
 ۴. قاسم‌اصفهان‌نی، ریحانه؛ ارائه فنی برای تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب به‌وسیله تحلیل محتوای پیام‌های XML؛ پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علم و صنعت ایران، (۱۳۸۵).
 ۵. شیرانی، پریا؛ ارائه روشی برای تشخیص نفوذ در سرویس‌های وب مبتنی بر سری‌های زمانی؛ پایان‌نامه کارشناسی ارشد؛ دانشگاه علم و صنعت ایران، (۱۳۹۱).

The Role of Intrusion Detection Systems in Web Services Security

S. Bejani¹

M. R. Hasani Ahangar²

M. Akhzami³

Abstract

Web services play an important role in the development of service-oriented architecture and distributed architectures. Web services allow the reuse of software code and thus reduce the cost of programming and communication, they have received much attention in recent years, due to the use of the Internet as a medium of data transmission and autonomy of hardware and software platforms. On the other hand, Web services have specific security challenges. This is especially important when the organizations are dependent on the service in the form of Web services. In this case, with the weakness of the current security systems to protect Web services, these organizations are defenseless against all types of known and unknown threats that threaten Web services. Nowadays, intrusion detection systems, are well-known to complete the levels defense in cyberspace. The main purpose of this article is to conduct research on intrusion detection techniques and architectures of Web services to support passive defense issues in organizations that make use of Web services. The comparison between the architectures of intrusion detection, to achieve a high level of understanding of intrusion detection techniques in the web services, will help to improve current intrusion detection systems in the level of Web service, or to make specific intrusion detection systems for these services along with other security tools.

Key Words: *Intrusion Detection System, Web Service, Signature Based Intrusion Detection, Anomaly Based Intrusion Detection, Passive Defense*

1 . Instructor and Academic Member of the Computer Faculty, Imam Hossein Comprehensive University (sbejani@ihu.ac.ir)

2 . Assistant Professor and Academic Member of the Computer Faculty, Imam Hossein Comprehensive University (mrhassani@iust.ac.ir)

3 . M.S Candidate of Computer, Imam Hossein Comprehensive University (mostafa_akhzami@yahoo.com) - Writer in Charge